

Forhold mellem By og Land, medens der kunde staves et godt Forhold mellem By og Land, naar Sagen stillede saaledes, at man fra Byernes Side resolut gif ind paa at give Landbruget den Hjælp, det trænger til, og saa paa den anden Side Landbruget vilde gøre Ret og Skel, som det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen) i Gaar ogsaa udtalte, ved at vise Smødelommen over for de Krav, han nævnte, Krav, som jeg ganske kan slutte mig til, og til hvilke jeg kun skal føje Gennemførelse af en betryggende Ordning af Borgerrepræsentantvalgene i Kjøbenhavn, et Spørgsmaal, som netop ikke har saa ringe Betydning i den foreliggende Sammenhæng. Jeg fastholder derfor, at det er i høj Grad betænkeligt at overdrage selve de paagældende Skatter til Kommunerne i Stedet for at gaa til af Statskassen at give Kommunerne det Pengebeløb, som der er Trang til. Det er jo en underlig Misforstaaelse, naar baade den sidste ærede Taler og tillige den højtærede Indenrigsminister opfattede dette, som om jeg havde sagt: Lad os give dem 6 Millioner Kroner, thi 6 Millioner Kroner er der jo kun Brug for, naar man vil gaa den Vej, her er valgt. Naar der er Tale om at give Kommunerne det Beløb, som der trænges til, bliver det dog vistnok et ikke saa lidt ringere Beløb end 6 Mill. Kr., som de vist heller ikke saa ud af de foreliggende Love. Naar den højtærede Indenrigsminister saa spurgte, hvorledes man skal fordele et saadant Beløb, vil jeg dertil sige, at jeg har ikke anbefalet at give dette Beløb til Fordeling. Jeg har sagt, at, naar galt skulde være, vilde jeg hellere gøre det end at give selve Skatterne bort. Det er ganske rigtigt, som den højtærede Minister sagde over for det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgtreds (Bojsen), at Spørgsmaalet om, hvorvidt Gammelskatten er en Grundbyrde eller en Skat, aldeles ikke berøres ved dette Forslag. Skatten forbliver jo, som den er, i Forhold til Besidderne, det er kun den, der faar Udbyttet deraf, der bliver en anden. Jeg kan dog ikke nægte, at der i en ikke ubetænkelig Grad ved de foreliggende Forslag er røftet ved Gammelskatten. Naar man først ved Lov fastslaar, at Kommunerne have et naturligt og berettiget Krav paa $\frac{1}{3}$ af Gammelskatten, ville de snart komme med Krav paa de tilbagestaaende $\frac{2}{3}$, som med samme Grund kan paastaaes at tilkomme dem. Dette gør mig yderligere betænkelig ved Ublevering af Gammelskatten. Den højtærede Minister gjorde gældende, at man ikke kunde finde noget andet Grundlag for Fordelingen. Jeg siger, som det ærede Med-

lem for Aalborg Amts 2den Valgtreds (Bramsen) at, kan man ikke finde noget andet Grundlag, og er det det rigtigste, kan man ligesaa vel fordele et kontant Beløb derefter, uden at man behøver at udløvere selve Skatterne. Over for det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgtreds (Bertelsen) vil jeg sige, at det ingenlunde har været min Mening, at dette skulde være et aarligt Spørgsmaal paa Finansloven; man kan jo ligesaa godt fastslaa dette i en Lov som det, der her foreligger. Jeg tror, at man vil kunne finde en retfærdigere og bedre Fordelingsmaade end den, der fremkommer ved det her brugte Grundlag. Den højtærede Minister sagde, at man ikke kunde gaa den Vej, som ogsaa er anvist i Højres Program, at Staten overtager forskellige af Kommunerens Udgifter. Naar man har der peget paa dette, er det under særligt Hensyn til, at man finder, at de paagældende Udgifter efter deres Natur høre nok saa godt hjemme paa Statens som paa Kommunens Budget. Dette har været det overvejende Hensyn, og ud fra dette Synspunkt bliver det af mindre Betydning, hvorledes det fordeles sig paa de enkelte Kommuner. Den højtærede Minister sagde, at der ikke kunde være Tale om, at Staten overtog disse kommunale Udgifter. Er det da Meningen, at det i Fjor forelagte Skolelovsforslag, der jo vilde overføre ca. $1\frac{1}{2}$ Million Kr. af Udgifterne til det kommunale Skolevesen til Statskassen, ikke skulde gennemføres paa samme Maade, at Staten ikke skulde yde et saadant Tilskud dertil, naar disse Love blive gennemførte? Det vilde have sin Interesse at lære Regeringens Stilling dertil at kende.

Jeg skal til Slutning udtale min Aerkendelse af, at begge Ministrene saa bestemt have fastholdt, at de fire foreliggende SkatteLove udgøre et sammenhængende Hele. Jeg forstaaer dette saaledes, at der ikke blot vil være Spørgsmaal om at gennemføre de fire Love som en Helhed, men at de tillige staa i et vist indre Forhold til hinanden, saa at der f. Eks. ikke vil blive Tale om at gennemføre en Stats-Formue- og Indkomstskat paa 5 Millioner Kr. over for en ganske ubetydelig Forøgelse af Brændevinsafgiften. Der er overhovedet et stort Spørgsmaal, som man under denne Forhandling ikke er kommen ind paa, men som man dog ikke kan holde helt udenfor, naar man kommer længere frem. Det er Spørgsmaalet om de finansielle Følger af disse Love, hvorvidt det nuværende Skattebeløb maa kræves forøget, og hvor langt det i saa Fald er nødvendigt at gaa. Jeg skal ikke paa dette Tid-